Obyčejná setkání, která mění život

DUCHOVNÍ POVÍDÁNÍ

Úvod:

Dnes si budeme povídat o setkávání. O něčem, co děláme každý den a většinou tomu ani nevěnujeme pořádnou pozornost. Potkáme člověka na ulici, pozdravíme souseda, prohodíme pár slov s prodavačkou v obchodě, setkáme se se známým, kterého jsme dlouho neviděli. Doma si sedneme ke stolu s rodinou a zeptáme se: „Jak ses měl?“

Jsou to obyčejné chvíle. A přesto právě z nich vzniká náš život. Někteří lidé jím jen tak projdou. Jiní zůstanou roky. A někteří nás dokážou ovlivnit, aniž bychom si toho v danou chvíli vůbec všimli.

Dnes tedy o obyčejných setkáních. A o tom, že v nich může být mnohem víc, než na první pohled vidíme.

Povídání:

Žijeme ve světě, ve kterém jsme spolu neustále spojeni. Máme telefony, sociální sítě, videohovory, zprávy a další a další způsoby komunikace. Víme, co se děje na druhém konci světa, můžeme si během několika vteřin napsat s člověkem, který je stovky kilometrů daleko.

A přesto se stane, že kolem nás projde člověk a my si ho vůbec nevšimneme. Potkáme desítky lidí a zůstanou pro nás jen anonymními tvářemi. Přitom stačí tak málo, aby se z anonymního člověka stal na chvíli člověk blízký.

Pozdrav. Úsměv. Krátká otázka. Nebo třeba jen podržené dveře a obyčejné „děkuji“.

Jsou to maličkosti. Jenže právě ty vytvářejí prostředí, ve kterém se nám dobře žije.

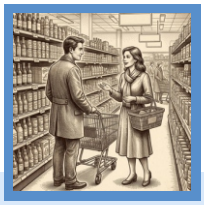
Vzpomeňme si třeba na situaci, kdy jsme vešli do obchodu a člověk za pultem se na nás usmál. Nic mimořádného se nestalo. Přesto jsme odcházeli s lepší náladou než předtím.

A stejně to funguje i obráceně. Někdy stačí nepříjemná poznámka, lhostejnost nebo odmítnutí a celý den je najednou o něco těžší.

Člověk člověka zkrátka silně ovlivňuje. A často mnohem víc, než si uvědomujeme.

Důležité je snažit se ovlivňovat lidi a svět kolem sebe pozitivně! A právě v tom je kouzlo lidských setkání. Nemusíme vždy vědět, co naše slovo, gesto nebo úsměv udělá s druhým člověkem. Dobro často pokračuje dál, aniž bychom viděli jeho cestu.

>>>

CHARITAS DUCHOVNÍ CENTRUM VRANOV

Obyčejná setkání, která mění život

DUCHOVNÍ POVÍDÁNÍ

To jsou ta krátká obyčejná setkání s lidmi, které neznáme. Stejně důležitá jsou přitom taky setkání s těmi, které známe až příliš dobře. S manželkou nebo manželem. S dětmi. S rodiči. Se sourozenci. S přáteli, které potkáváme desítky let. Právě tady se totiž může stát, že přestaneme vnímat, jak vzácné některé věci jsou.

Ranní pozdrav. Společná káva. Otázka, jak jsme se vyspali. Krátký telefonát. Smích u stolu.

Bereme tyto chvíle jako samozřejmost. Až když se něco změní, zjistíme, jak velký dar v nich byl. Proto stojí za to všímat si jich už teď. Vnímat člověka, který sedí naproti nám.

Nejen jeho slova, ale také jeho náladu, úsměv, pohled nebo ticho. Vždyť právě tím se z pouhého společného času stává skutečné setkání.

Rudyard Kipling ve známém příběhu o Mauglím nechává zaznít jednoduchou větu: „Jsme jedné krve, ty i já.“ Je v ní něco velmi lidského. Neříká, že jsme všichni stejní. Nejsme. Máme různé názory, zkušenosti, povahy, starosti i radosti. Ale pod tím vším jsme si nějakým způsobem blízko.

Všichni chceme být přijati. Všichni potřebujeme někdy povzbudit. Všichni máme chvíle, kdy se nám daří, i chvíle, kdy bychom potřebovali, aby si nás někdo všiml.

A právě proto má lidská blízkost takovou sílu.

Nemusíme změnit svět. Někdy stačí změnit jeden malý okamžik člověku, kterého právě potkáme.

A duchovní rozměr obyčejného setkání bývá právě v tom, že v druhém člověku dokážeme uvidět někoho, kdo není jen kolemjdoucí, zákazník, soused nebo kolega. Je to člověk.

Stačí se dívat. Svět plný skutečných setkání je totiž velmi lidský. A právě takový svět se vyplatí vytvářet.

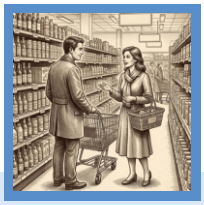
Závěrem:

Milí posluchači, zkuste dnes udělat jednu jednoduchou věc.

Až potkáte člověka, kterého běžně míjíte, opravdu se na něj podívejte. Pozdravte ho. Usmějte se. Zeptejte se, jak se má.

«««

»»»

CHARITAS DUCHOVNÍ CENTRUM VRANOV

Obyčejná setkání, která mění život

DUCHOVNÍ POVÍDÁNÍ

A doma si zkuste všimnout něčeho, co už dávno považujete za samozřejmé. Člověka, který je vedle vás každý den. Jeho hlasu, úsměvu, způsobu, jakým se směje nebo jak vám podává hrnek s kávou. Protože i obyčejná chvíle může být darem.

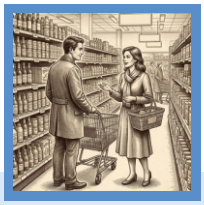
A třeba si při příštím setkání i u nás na Vranově všimnete, že nejde jen o krásné místo, klášter a okolní krajinu. Jde především o lidi, jejich setkávání, rozhovory a společně prožitý čas.

Tak se nebojme být k sobě o trochu blíž.

Zastavme se na chvíli u druhého člověka. Pozdravme se a usmějme se na sebe.

Dělejme si obyčejný den krásnějším.

autor: Mgr. Miroslav Lindovský

CHARITAS DUCHOVNÍ CENTRUM VRANOV